

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Spadseretur

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 270. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-idm140515551931584/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Og dér er Landsbykroen, hvor
 Jeg tidt en Dram har drukket,
 Mens „Fa'er" har kløet i Nakken sig,
 Og „Mo'er" saa dybt har sukket;
 „Det var for dem saa svær en Tid,
 Og Dansesalen — den stod tom,
 Og Sygen — ja om ej den kom,
 Saa spøged den dog hid og did,
 Og Kro og Koglebane var
 Saa godt som stængt og lukket;“

Nu staar Gendarmen her og ta'er
 Sig støt en Snaps til Øllet,
 Han har slugt Støv paa Landevej,
 Nu faar han Halsen skyllet;
 Saa rider han — og Ijernt vi ser,
 Hvor Lyngen rødner Bakkens Kam,
 Hans brede Ryg, hans Holdning stram,
 Og saa hans hvide Bandolér,
 Og Sablen — aa ja Sablen blank
 I Solen som forsølvet.

Vidt strækker sig det Bakkedrag
 Med Skov af Birk og Naale,
 Hvor Lyngen Sammenligning fast
 Med Blichers kunde taale;
 Og Luften er saa tynd og ren,
 Og gennem Luften let og lind
 Henbølger Edderkoppens Spind
 Og fanges af en fremstrakt Gren
 Og hænger dér som spidder paa
 Solgudens spidse Straale.

Og Fuglen slaar med Vingen Knips
 Og kløver Ætrons Bølge,
 Som kunde heller øj en Fugl
 Sin Morgenglæde dølge;
 Og Vandløb blinker hist og her,
 Og Kirketaarne, ganske smaa,
 Som Milepæle synes staa
 For Folk, som før fandt Vejen svær,
 Men nu til sidst vil frem, vil ud,
 Naturens Vink at følge.